

۰۵/۰۷/۲۰۱۵

انجنیر نجیب الله داوری

کارد به استخوان رسید ولی روز مبادا نرسید

در جریان حمله سازمان داده شده از طرف استخبارات نظامی پاکستان به پارلمان افغانستان، اگر سربازان قهرمان اردو، پولیس و امنیت ملی افغانستان نظیر عیسی خان صافی - لغمانی جلو تروریستان را نگرفته و تروریستان میتوانستند وارد تالار پارلمان شده و نماینده گان ملت یا وکلای پارلمان افغانستان را بگروگان میگرفتند، تراژدی وافتضاح قضیه از قبل آشکار بود؛ یعنی در مرحله اول کشتار بیرحمانه تعدادی از نمایندگان مردم بخصوص نمایندگان ملی گرا، سکیولار و آنهائیکه از سیاستهای و اجراءات غیر انسانی و غیراسلامی استخبارات و دولتمردان پاکستان علیه کشور ما پیهم انتقاد نموده اند؛ وبعدهم گروگان گیری تعداد دیگر بخاطر برآورده ساختن خواستهای غیر معقول، وبه تعقیب آن درخواست الیکویتر بخاطر بیرون شدن از افغانستان وبازگشت به لانه های همیشگی شان، و بلاخره هم بزمین خوردن آبرو و حیثیت دولت افغانستان در سطح جهانی. اما خوشبختانه که تروریستان به هدف شوم و غیر انسانی شان نرسیده و در نخستین لحظات ورود به محوطه پارلمان از پا در آمده و نابود شدند. و در واقع از بزرگترین تراژدی تاریخ افغانستان و حتی تاریخ بشریت با شجاعت و از خود گذشتگی بیمانند سربازان افغان جلوگیری بعمل آمد.

مسلم اینست- این بار اول نیست که تروریستان تربیه شده استخبارات منطقه با پررویی و بی پروایی تمام آبرو و حیثیت دولت، حکومت وملت افغانستان را به بازی میگیرند. و درحالیکه دشمن و توطئه کننده کاملاً معلوم است؛ دولت های افغانستان از حامد کرزی گرفته تا اشرف غنی و عبدالله از محکوم نمودن و گرفتن یخن توطئه گر اصلی ابا ورزیده و فقط با متهم نمودن روکش طالب اکتفا ورزیده و رسماً متهم ساختن سازمان استخبارات نظامی پاکستان را در امر دست داشتن در چنین شرارت ها- به روز مبادا محول نموده اند.

گذشته از اعترافات پرویزمشراف فرمانده نظامی سابق پاکستان و جنرال اسد درانی رئیس سابق آی.اس.آی در امر انسجام، آموزش و تسلیح طالبان توسط سازمان استخبارات نظامی پاکستان بعد از سال 2002 و بلاخره فرستادن آنها بداخل افغانستان جهت ایجاد شرارت و تخریب رژیم جدید افغانستان؛ آگاهان سیاسی - نظامی افغان در داخل وخارج افغانستان از همان اول میدانستند که سرچشمه حضور مخربان امنیت ملی افغانستان زیر نام طالب از کجا آب میخورد و تخریبیات حرکات خرنده آنها از سال 2003 به بعد بلاخره بکجا کشانیده خواهد شد. ولی متأسفانه که تعدادی از لومپن های سیاسی- نظامی در داخل و بیرون نظام افغانستان حتی در سطح ماستر وداکتر به همان تبلیغ پوچ ومیان خالی استخبارات نظامی پاکستان خود و مردم افغانستان را فریب داده که گویا، امریکا جهت بقای نظامی اش در افغانستان خود جنگهای ساخته گی را زیر نام طالب بوجود میآورد. و بدینترتیب آگاهانه یا ناآگاهانه بدون غور ومطالعه، پیوسته مداخلات وشرارتهای استخبارات نظامی پاکستان را در امور داخلی کشور ما، ماست مالی و برائت داده اند. بناً چند عامل عمده باعث شد تا استخبارات نظامی پاکستان بدون هرگونه ترس وتشویش با دیده درایی تمام، روز تا روز مداخلات اش را زیر نام طالبان در افغانستان گسترش؛ کار را تا حمله به پارلمان افغانستان سازماندهی و اجراء، و بلاخره حرف را بدانجا کشاند که امروز مبارزه وجنگ علیه آن به یکی از سؤال های مهم وحیاتی مردم افغانستان مبدل گردد.

1-- بعد از سقوط امارت طالبان، دولت تازه به قدرت رسیده تحت رهبری حامد کرزی نتوانست ویا نخواست از شخصیت ها ونیروهای ملی گرا- بخصوص بقایای رژیم شهید محمد داوود و داکتر نجیب الله در تشکیل حکومت جدید سود ببرد. تکیه حامد کرزی در امر تشکیل دولت وحکومت، به افراد تنظیمی، جنگ سالارها وغیره همکاسه های بی بند وبارش عامل شد تا استخبارات نظامی پاکستان از این خلأ استفاده نموده وبه آسانی بتواند در لایه های بالایی دولت وحکومت افغانستان نفوذ نماید. بناً موجودیت مهره های استخبارات نظامی پاکستان در دم و دستگاه دولت کرزی از یکطرف و از طرف دیگر حضور افراد بیسواد تنظیمی در ادارت دولتی بخصوص در وزارت

خارج و سفارت های افغانستان مقیم خارج از کشور باعث عدم افشای مداخلات تخریبی محیلانه و غدارانه استخبارات نظامی پاکستان در امور داخلی کشور ما سطح جهانی شده، و سر انجام پاکستان توانست با خاطر آرام زیر لحاف طالب روز تا روز جنگ و خونریزی را در سر زمین ما دامن زند. از حملات ممتد بر نیروی های ائتلاف بین المللی و نیروهای اردوی ملی افغانستان گرفته تا حمله به میدان های سپورتی، هتل ها، سفارت خانه ها ، مهمانخانه ها و غیره را سازماندهی و جهت بی اعتبار ساختن امنیت ملی افغانها در مسیر عدم سرمایه گذاری جهانی در افغانستان و بلاخره تا کشتن رئیس شورای عالی صلح، زخمی ساختن رئیس سازمان امنیت ملی افغانستان و حالا هم حمله به پارلمان افغانستان را راه اندازی کند. در هر یک از حملات ذکر شده، در حالیکه کارد به استخوان میرسد. ولی روز مبادا نرسید. و دولت افغانستان در مراجع بین الملل در زمینه هیچ شکایتی نکرد.

2-- به همان پیمانها ایکه دولت های افغانستان در امر رسوایی مداخلات شرارت آور پاکستان در امور داخلی افغانستان از خود ضعف و بیکیفیتی نشان دادند؛ بر خلاف به همان پیمانها و حتی بالاتر از آن وزارت خارجه و دیپلمات های پاکستان در تبنانی با سازمان استخبارات این کشور در یک پلان مدون و از قبل تنظیم شده، پاکستان را در امر تربیه، تجهیز و تمویل تروریستان در سطح جهانی بیگناه وانمود نموده و حتی در بسیاری از مجالس بین المللی، دیپلمات های پاکستانی کشور شانرا قربانی حملات تروریستی قلمداد نموده اند- که گویا از خاک افغانستان به پاکستان فرستاده شده است. رجوع شود به یاد داشتهای ملک ستیز در فیس بوک.

3-- در پهلوی اینها، فاکت بسیار عمده و مهم دیگری که استخبارات نظامی پاکستان بطور غیر قابل باور طی سالیان اخیر توانست از آن به نفع خودش بهره برداری کند، عبارت از تبلیغات و پخش شایعات دروغین، شاکدار و بعضاً خنده آور در میان مردم افغانستان میباشد. استخبارات مذکور با در نظر داشت شرایط - اوضاع و احوال سیاسی- نظامی افغانستان در اوقات معین شایعات معینی چون- امریکا به خاطر بقای نظامی اش در افغانستان جنگهای ساخته گی را راه اندازی میکند، امریکا جهت هجوم به افغانستان برج های دوگانگی نیویارک را به قربانی و بهانه گرفت، امریکا جهت اداره چین و روسیه میخواهد بام دنیا یا پامیر را در افغانستان در اختیار خود داشته باشد، داعش توسط امریکا ساخته شد، طالبان را امریکا اكمال میکند، غارت معادن افغانستان توسط امریکا و غیره را با مهارت کامل وارد صحنه و با زرنگی خاص طوری بکرسی نشاند که توده های وسیع مردم در سطوح مختلف به دروغ ها مذکور باور و تعدادی از به اصطلاح روشنفکران حتی در سطح وکلای پارلمان، مبصران سیاسی نظامی و شخص رئیس جمهور کرزی بمانند توأچی(1) از طریق بیانات و رسانه ها اعم از سمعی، بصری و چاپی آنرا شاخ برگ داده و دو باره به باور های مردم تزریق کردند. هر چند برای تشریح و ذکر پهنه های مختلف شایعات و افواهاست ساخته و پرداخته استخبارات نظامی پاکستان طی سی و هفت سال گذشته بصورت عموم و طی چهارده سال اخیر بصورت اخص، ضرورت به تحریر یک مقاله تحلیلی است. اما در اینجا فقط به رد یکی از این شایعات بی اساس طور مختصر اندک اشاره میکنم. رد بقیه افواهاست با برهان و دلایل منطقی و غیر قابل رد، باشد به تحریر مقاله مورد نظر.

میگویند امریکا جهت هجوم به افغانستان برج های دوگانگی نیویارک را به قربانی و بهانه گرفت. متخصصان امور ساختمانی میدانند که در کشور های غربی هرساله تعدادی زیادی از تعمیرات حتی چندین طبقه بی که سالها قبل اعمار، جوابگوی ضروریات امروزی نبوده و باتکنالوژی امروزی مجهز نیستند؛ تخریب و بجای آنها ساختمانهای که جوابگوی مقتضیات عصر باشد اعمار میگردد. بناً اگر بهانه هجوم به افغانستان تخریب عمارت یا ساختمان میباشد- خیلی آسان بود که امریکا تخریب یکی از آن ساختمان های تاریخ گذشته را جهت هجوم به افغانستان علنی و بدینا نشان میداد که تخریب مذکور کار تروریستان تربیه شده داخل افغانستان بوده است. ولی بودند و هستند کله ها و مغز های مریض که از دروغ استخباراتی تخریب برج های دوقلو توسط خود امریکا را باور و حتی بعضی از ارامندان استخبارات منطقه از آن سی دی ها و دی.وی.دی های تبلیغی نیز ساختند.

متأسفانه که استخبارات منطقه با پخش اینگونه شایعات توانست با یک تیر چند هدف را بزند یعنی از یکسو در میان مردم افغانستان خود را از دست داشتن در جنگ و شرارت در داخل اینکشور تا اندازه زیاد بیگناه جلوه دهد از طرف دیگر با پخش اینگونه شایعات به روحیه سربازان و افسران داخل خدمت و خط مقدم جبهه شدیداً آسیب وارد و آنها را از جگنیدن در مقابل دشمن بی باور، و زمینه فرار یا تسلیم آنها را به دشمن فراهم سازد. از سوی هم یکی از عوامل عمده ایکه دولت های افغانستان تا کنون از شکایت در سطح بین المللی از مداخلات شرارت آور استخبارات نظامی پاکستان در امور داخلی کشور ما دوری جسته اند بدون شک تأثیر مخرب تبلیغات و افواهاست

د پانوی شمیره: له 2 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکنی د لیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ

سازمان مذکور به نفع خودش توسط گماشته گانش در سطح بالایی دولت افغانستان و ارگ ریاست جمهوری بوده است. که عدم امضای موافقتنامه امنیتی با ایالات متحده امریکا توسط کرزی یکی دیگر از نتایج تلخ آن می باشد.

4- در حالیکه منبع اصلی مداخلات توطئه، قتل، جنگ و خونریزی در کشور ما مثل آفتاب روشن است، دولت حامد کرزی روی عوامل واهی با ایجاد شورای نام نهاد عالی صلح و صرف صدها ملیون دالر خواست که موضوع را با فرغ یا به اصطلاح طالبان افغانی حل کند، فرعی که کاملاً فاقد صلاحیت می باشد. و دولت غنی- عبدالله هم کماکان به همان راه روان است. که متأسفانه نتیجه چنین اجراءات واهی و اغوا کننده زیر نام مذاکرات شورای عالی صلح با مخالفین نه تنها برای مردم و دولت افغانستان کدام دست آوردی نداشته، بلکه به گروه نیابتی استخبارات منطقه، بیشتر وجهه بین المللی داده و ایشان توانسته اند روز تا روز در مورد امتیازات تبلیغاتی بیشتر و بیشتر کسب کنند. بنأ ضرورت به نظر میرسد تا شورای نام نهاد عالی صلح هر چه زود تر لغو و بودجه آن صرف نیرو های دفاعی و استخباراتی کشور شود.

مؤثر اینکه هر حمله مخالفین یا طالبان به کاروان های نیروهای افغان و ائتلاف بین المللی، مقر ولایات، ولسوالی ها، هتل ها، مهمانخانه ها، فروشگاه ها، میدانهای سپورتی، بانکها و غیره و غیره از طرف استخبارات منطقه طرح و مدیریت شده است. و همزمان در حالیکه فریاد و ناله مردم ما از اثر حملات خونین مذکور به آسمان رسیده و کارد دشمن را روی استخوان شان با تمام معنی حس کرده اند؛ ولی دولت های افغانستان از شکایت علیه پاکستان در مجامع بین المللی و شورای امنیت ملل متحد روی دلایل واهی اجتناب ورزیده و شاید هم فکر میکنند که در صورت شکایت از پاکستان، کشور مذکور علیه افغانستان دست به توطئه های بیشتر خواهد زد. اما مسلم اینست که اگر از پاکستان شکایت شود و یا هم شکایت نشود؛ کشور مذکور با تمام قوا به توطئه های خصمانه اش علیه میهن ما ادامه داده و به هیچ صورت از ادامه توطئه دست بردار نخواهد شد، مگر با زور و یا هم تشهیر کشور مذکور و شکایت های مداوم و پی در پی به مجامع بین المللی و شورای امنیت ملل متحد. هر چند در هنگام حضور فعال نظامیان بین المللی در افغانستان در هر حمله سازمان داده شده از سوی استخبارات نظامی پاکستان به نظامیان بین المللی و قتل نظامیان مذکور بهترین موقع بود که با شکایت های ممتد به مجامع بین المللی و شورای امنیت سازمان ملل؛ پاکستان را در سطح جهانی تشهیر و با راه اندازی تبلیغات بی امان جامعه غرب و کشور های که در افغانستان سرباز داشتند علیه پاکستان شورانیده میشد. و مسلماً که پاکستان با راه اندازی چنان یک سروصدا نمیتوانست از خود دفاع نماید. ولی متأسفانه که حامد کرزی مشاوران سیاسی و دیپلمات های بیسواد و نادان اش چنین لحظات مهم و احساس را در امر رسوایی و تشهیر پاکستان از دست داده؛ و کرزی فقط به شکایت های زیر گوشه در مورد به نظامیان امریکا بسنده کرد.

حالا هم به دولت غنی - عبدالله توصیه میشود که منتظر روز مبدا نبوده و هر چه زود تر پای پاکستان را به شورای امنیت ملل متحد کشانیده- تداخلات شرم آورش را در امور داخلی افغانستان و ایجاد جنگ و شرارت توقف دهد. و آنگاه ایکه سربازان نیابتی سازمان مذکور زیر نام طالب به پشت دروازه های ارگ ریاست جمهوری برسند، دیر و روز مبادایی وجود نخواهد داشت.

1- تواچی، اصطلاح عامیانه زبان دری است؛ بمعنی جارچی یا خبر رسان.

د پانوی شمیره: له 3 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: د لیکنیزې ښې پازوالې د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ